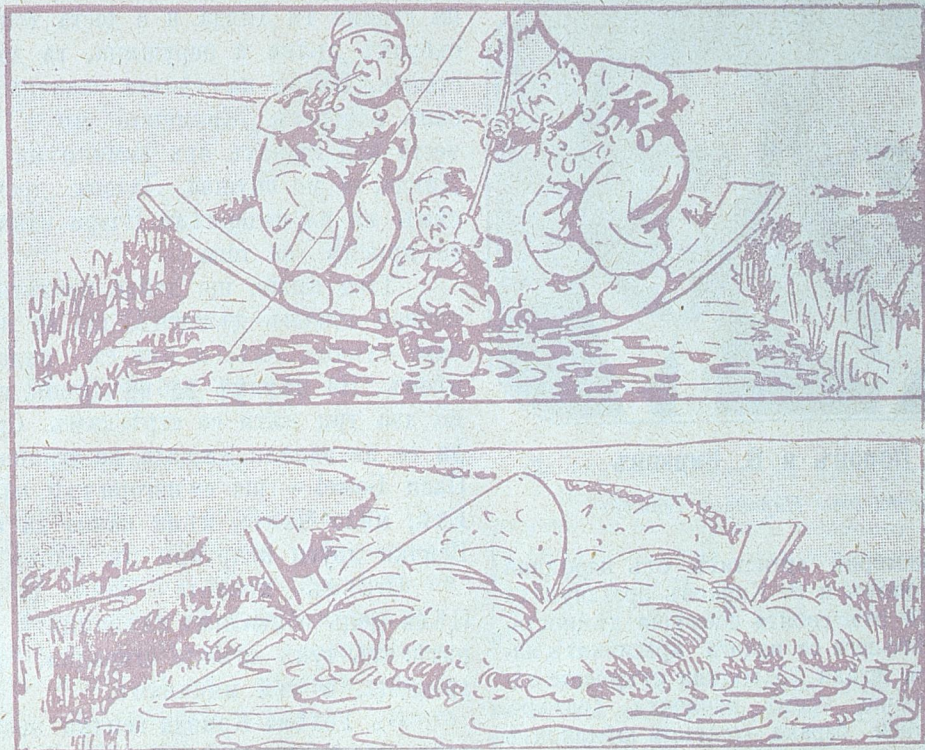

3) Дъсченото момче се сви подъ тежестъта имъ и припращъ, счупи се отведнажъ

4) И...

Най-послѣ царцата се разсърдила и го закледа:

— Иди, казала тя, далечъ отъ мене. Стани малка птица, хвърчи изъ гората и гугукай по цѣль денъ!

И малкото момче се обърнало на гълъбче.

И до днесъ то хвърка изъ горигѣ и повтаря тая неразбираема сричка, която нѣкога научило:

— Гу — Гу — Гу!

— Е. Пелин

ПАЛИЧЕ.

Палнахъ те и запокитихъ —
Жалко,
Малко
Стана ти,
Ала пѣтя ми незнаенъ,
Вѣчно въ мракъ обвитъ потаенъ,
За минута освѣти.

И закрачихъ азъ доволенъ —
Вѣрно,
Мѣрно
Въ нощний часъ:
Безъ боязнь и тревога
Зная, дѣ да стѣпвамъ мога
И кждѣ отивамъ азъ.

Палнахъ те и запокитихъ —
Жалко,
Малко
Стана ти,
Но безъ тебъ, паличе, въ джоба,
Дѣ бихъ могълъ въ тази доба,
Страховити тѣмноти!

С. Чилингировъ.

